సామాజిక సమానత్వం మరియు హిందూ ఏకీకరణ: శ్రీ ప్రసంగం. బాలాసాహెబ్

డియోరాస్ పూనా యొక్క వార్షిక 'వసంత వ్యాఖ్యామాలా' మన జీవితంలో అనేక కీలకమైన అంశాలపై ఉన్నత స్థాయి మేధో చర్చకు వేదికగా దేశవ్యాప్తంగా ఖ్యాతిని కలిగి ఉంది. దేశంలోని ప్రముఖ ఆలోచనాపరులు తమ ఆలోచనలను, అనుభవాలను ఆ వేదిక నుంచి పోస్తున్నారు. 1974 దాని శతాబ్ది సంవత్సరం.

మే 8 వ తేదీ, ఆ సంవత్సరం ఉపన్యాస ధారావాహికలో ఒక ముఖ్యమైన రోజు. ఆ రోజు వక్తగా రాష్ట్రీయ స్వయంసేవక్ సంఘ్ యొక్క సర్సంఘాలక్ శ్రీ బాలసహేబ్ డియోరాస్ ఉన్నారు. 'సామాజిక సమానత్వం మరియు హిందూ ఏకీకరణ' ఆయన ప్రసంగం. స్పీకర్ మరియు విషయం రెండూ పూనా యొక్క మేధావులలో తీవ్రమైన ఉత్సుకతను రేకెత్తించాయి.

ఈ క్రింది పేజీలు భరిస్తాయి కాబట్టి, శ్రీ బాలాసాహెబ్ డియోరాస్ మన సామాజిక అసమానతల యొక్క బహుముఖ సంక్లిష్ట సమస్యను చాలా స్పష్టంగా మరియు ఉద్రేకపూరితమైన రీతిలో విశ్లేషించారు మరియు నిర్మాణాత్మక పరిష్కారాలను అందించారు. గతం యొక్క సరైన దృక్పథం, వర్తమానానికి సరైన మార్గదర్శకాలు మరియు భవిష్యత్తు కోసం సరైన దృష్టిని ఆయన సమర్పించారు. ప్రసంగం తరువాత, అతను తన అసమానమైన నిరాయుధ శైలిలో, ప్రేక్షకులు అడిగిన చికాకు ప్రశ్నలకు కూడా సమాధానం ఇచ్చాడు.

ఈ జీవన ఆలోచనలు, నాలుగు దశాబ్దాలుగా హిందూ ఏకీకరణ కోసం నిస్వార్థంగా అంకితమివ్వబడిన వ్యక్తి నుండి వస్తున్నది, నిస్సందేహంగా ఒక సజాతీయ మరియు అద్భుతమైన జాతీయ జీవితాన్ని నిర్మించటానికి ఆసక్తి ఉన్న వారందరికీ ఒక దారిచూపే కాంతిని రుజువు చేస్తుంది.

ఈ అమూల్యమైన ఆలోచనలను వ్యాప్తి చేయడంలో మన వినయపూర్వకమైన కృషి చేయాలనే స్ఫూర్తితోనే ఈ ప్రచురణను సమాజంలో మన ఆలోచనా సహోదరుల చేతుల్లో ఉంచుతున్నాము.

ప్రచురణకర్తలు

సామాజిక సమానత్వం

మరియు

హిందూ మతం కన్సాలిడేషన్

ఈ కార్యక్రమ నిర్వాహకులు నా ప్రసంగానికి కొన్ని విషయాలు సూచించారు. వాటిలో, నేను 'సామాజిక సమానత్వం మరియు హిందూ ఏకీకరణ' అనే అంశాన్ని ఎంచుకున్నాను, ఎందుకంటే ఇది మన దేశ భవిష్యత్తుపై చాలా కీలకమైనది. దేశ శ్రేయస్సు కోసం హిందూ ఏకీకరణ తప్పనిసరి. అందువల్ల దానిలోని అన్ని అంశాలు ముఖ్యమైనవి. వాటిలో కూడా, సామాజిక సమానత్వం సున్నితమైనది మరియు ప్రస్తుతం సంబంధితమైనది, గొప్ప దిగుమతుల్లో ఒకటిగా నాకు విజ్ఞప్తి చేసింది. అందుకే దానిపై నా అభిప్రాయాలను వ్యక్తపరిచే అవకాశాన్ని నేను కోల్పోకూడదని అనుకున్నాను.

సమాజంలోని ఆలోచనాపరులు మరియు పండితులలో నేను ఒకడిని అని చెప్పుకోను. కానీ నేను మా ప్రజలలో చాలా కదిలించాను. అది నాకు చాలా అనుభవాలు మరియు ఆలోచనలను ఇచ్చింది మరియు ప్రజల భావాలను కూడా చూసింది. వాటన్నింటినీ దృష్టిలో ఉంచుకుని, మనందరికీ ఏమి అనిపిస్తుందో మీ ముందు ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తాను.

హిందువు ఎవరు?

ఈ విషయాన్ని వివరించేటప్పుడు, సహజంగానే మన ముందు ఎదురయ్యే మొదటి ప్రశ్న: "హిందూ" ఎవరు? " 'హిందూ' అనే పదానికి చాలా నిర్వచనాలు ఫార్వార్డ్ చేయబడ్డాయి, కానీ వాటిలో ఏవీ పరిపూర్ణంగా కనిపించడం లేదు, ఎందుకంటే వాటిలో ప్రతి ఒక్కటి ఎంత జాగ్రత్తగా మాట్లాడినా, 'చాలా చిన్నది (అవయ్యప్తి) లేదా' చాలా ఎక్కువ 'అనే లోపంతో బాధపడుతోంది. అతివప్తి) కానీ హిందూ సమాజం యొక్క ఉనికిని మనం నిర్వచించలేనందున దానిని తిరస్కరించగలమా? ఈ పదాన్ని నిర్వచించలేనప్పటికీ,

'హిందూ సమాజం' ఉనికిలో ఉందని మనందరికీ బాగా తెలుసు. అలాగే, ఈ సమాజం ఎవరు అనే దానిపై మనందరికీ ఖచ్చితమైన మరియు సాధారణ అవగాహన ఉంది.

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం, పార్లమెంటు ఆమోదించిన హిందూ నియమావళిని ప్రభుత్వం రూపొందించింది. పండిట్ నెహ్రూ మరియు డాక్టర్ అంబేద్కర్ కోడ్ యొక్క ప్రధాన వాస్తుశిల్పులు. ఈ దేశంలోని అతిపెద్ద సమాజానికి కోడ్ వర్తించేలా చేయడానికి, వారు దీనికి 'ది హిందూ కోడ్' అని పేరు పెట్టవలసి వచ్చింది, దాని వర్తించే పరిధిని నిర్వచించేటప్పుడు వారు ముస్లింలు, క్రైస్తవులు, క్రైస్తవులు తప్ప మిగతా వారందరూ ప్రారంభంలో ప్రకటించాల్సి వచ్చింది. పార్సీలు మరియు యూదులు దాని పరిధిలోకి వస్తారు మరియు ఇది సనాతనాలు, లింగాయత్‌లు, ఆర్య సమాజవాదులు, జైనులు, సిక్కులు మరియు బౌద్ధులు మరియు ఈ వర్గాలలో దేనికీ రాని ఇతరులకు కూడా వర్తిస్తుంది. దాని నుండి మినహాయింపు కోరుకునే ఎవరైనా అటువంటి మినహాయింపును సమర్థించే బాధ్యతను భరించాల్సి ఉంటుందని స్పష్టం చేశారు. ప్రజలను దృష్టిలో పెట్టుకునే ఏకైక పదం 'హిందూ'.

రెండు రెట్లు బేసిస్

మేము అన్ని హిందువులను నిర్వహించడానికి లేదా సంఘటితం చేయాలనుకుంటున్నాము. సంస్థ అంటే కేవలం గుంపు, ముందు లేదా సమావేశం కాదు. సంస్థ ప్రజలను ఏకతాటిపైకి తీసుకురావడం మరియు ఉంచడం మరియు వారు కలిసి ఉండటానికి ఉద్దేశించిన వాటిని గ్రహించడం. ఇది అంత తేలికైన పని కాదు. మేము దీనికి కొంత ఆధారాన్ని ఇవ్వాలి. మరియు ఐక్యత యొక్క కొన్ని ప్రాథమిక కారకాలు కంటెంట్‌లో తప్పనిసరిగా భావోద్వేగంగా ఉండాలి; ఎందుకంటే మానవ మనస్సు యొక్క రాజ్యాంగం అలాంటిది. అందువల్ల మేము మా మాతృభూమితో ప్రారంభిస్తాము.

'ఇది మా మాతృభూమి, మేము దాని పిల్లలు మరియు మేము గత వేల సంవత్సరాలుగా ఇక్కడ నివసిస్తున్నాము. ఈ సుదీర్ఘ కాలంలో, మేము ఈ భూమిలో అద్భుతమైన చరిత్రను సృష్టించాము మరియు ప్రపంచ ఆలోచన, సంస్కృతి మరియు నాగరికతకు కూడా దోహదపడ్డాము. దాని పెరుగుదలకు మరియు దాని పతనానికి మేము మాత్రమే బాధ్యత వహిస్తున్నాము. అందువల్ల మనం, ఈ నేల పిల్లలు కాబట్టి, కలిసి వచ్చి కలిసి జీవించాలి. 'ఈ సాక్షాత్కారాలు మన ఐక్యతకు భావోద్వేగ ప్రాతిపదికగా ఉండాలి. తమను 'హేతుబద్ధం' అని పిలిచే వారు కూడా అలాంటి భావోద్వేగ ప్రాతిపదికను అంగీకరించాలి. ఇందులో తప్పు లేదు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో రష్యా భయంకరమైన పరీక్షను ఎదుర్కొన్నప్పుడు, వారంతా ఒకే, గొప్ప దేశానికి చెందినవారని స్టాలిన్ తన స్వదేశీయులకు గుర్తు చేయాల్సి వచ్చింది. అతను 'జాతీయవాదం'

మరియు 'మాతృభూమి' యొక్క స్ఫూర్తిని పొందవలసి వచ్చింది. అటువంటి భావోద్వేగ ప్రేరణ యొక్క అవసరం వివాదాలకు మించినది.

అయితే, ఇది సరిపోతుందా? వాస్తవానికి సామాజిక రంగంలో పనిచేస్తున్నప్పుడు, ఈ ప్రాతిపదిక యొక్క ఆచరణాత్మక అభివ్యక్తి కూడా ఉండాలి అని మేము భావిస్తున్నాము. మనమందరం ఒకటేనని, మనమంతా సమానమేనని ప్రతి ఒక్కరూ మానసికంగా భావించడం చాలా అవసరం, అయితే అదే సమయంలో మన రోజువారీ జీవితంలో సహజంగా మరియు ఎల్లప్పుడూ ఈ ఏకత్వాన్ని అనుభవించగలగాలి. భావోద్వేగ పిలుపుతో పాటు మనకు ఈ జీవన అనుభవం లేనంత కాలం, మన ఐక్యత యొక్క ఆధారం దృ or ంగా లేదా దీర్ఘకాలంగా ఉండదు.

మూర్ఖత్వం మాది మనది

గత వందల సంవత్సరాల చరిత్ర, కేవలం కొద్దిమంది ముస్లింలు మరియు తక్కువ మంది ఆంగ్లేయులు కూడా మనపై పాలన చేయగలరని మరియు మన సోదరులలో చాలామందిని వారి మతాలకు బలవంతంగా మార్చగలరని చెబుతుంది. వారు 'బ్రాహ్మణ మరియు బ్రాహ్మణేతరు', 'సావర్ణ మరియు అస్ప్రిశ్యా' వంటి వివాదాలను కూడా సృష్టించారు. ఈ విషయంలో మనం విదేశీయులను నిందించలేము మరియు మనల్ని బహిష్కరించలేము. విదేశీయులతో మనకున్న పరిచయం మరియు వారి విభజన కుతంత్రాల వల్ల మన ఐక్యత చెదిరిపోయిందని విలపించడం వల్ల ఉపయోగం ఏమిటి? విదేశీ సమాజాలతో మరియు వారి సంస్కృతులతో సంప్రదించడానికి మనం ముందుగానే లేదా తరువాత రావాలి అనివార్యం. వారికి మరియు మా మధ్య బెర్లిన్ గోడ ఎప్పుడూ ఉండదు. ఇతరుల పరిచయాలు మరియు ఆలోచనలకు భయపడే భిన్నమైన వ్యక్తులు మాత్రమే తమ చుట్టూ గోడను ఏర్పాటు చేసుకుంటారు. ఏదైనా వ్యవస్థ యొక్క గొప్పతనం ఇతరులతో సంబంధంలో ఉన్నప్పుడు కూడా దాని తలని ఎత్తుగా ఉంచగలిగినప్పుడు మాత్రమే రుజువు అవుతుంది. ఒక వ్యవస్థ ఒక అభేద్యమైన షెల్‌లో చుట్టుముట్టినప్పుడు, అది దాని స్వంత న్యూనతను మాత్రమే ప్రకటిస్తుంది. అందువల్ల మన స్వల్ప విషయాలకు ఇతరులను నిందించడానికి బదులుగా, మనలో మనం ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవాలి మరియు మనలో ఏది విఫలమైందో తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి, విదేశీయులు మనలో మంచిని పొందగలిగారు. ఈ విషయంలో, ఆర్‌ఎస్‌ఎస్ వ్యవస్థాపకుడు డాక్టర్ హెడ్గేవార్ ఒక ప్రత్యేకమైన దృక్పథాన్ని కలిగి ఉన్నారు. ఈ విషయం తలెత్తినప్పుడల్లా, "మా పతనానికి ముస్లింలను మరియు యూరోపియన్లను నిందించడం ద్వారా మేము మా బాధ్యత నుండి తప్పించుకోలేము. మన స్వంత తప్పిదాలను మనం వెతకాలి." మన మధ్య సామాజిక

అసమానత మన పతనానికి ఒక కారణమని మనం అంగీకరించాలి. కుల, ఉప కుల వైరుధ్యాలు, అంటరానితనం వంటి విచ్చలవిడి ధోరణులు ఈ సామాజిక అసమానతకు నిదర్శనం.

వివక్ష!

హిందూ సంఘటనిస్టులకు ఇది సున్నితమైన మరియు కష్టమైన సమస్య, ఎందుకంటే మన ధర్మం మరియు మన సంస్కృతాల గురించి ఎంతో గర్వపడుతున్నాము. మనకు చాలా విషయాలు ఉన్నాయని నిజం, వీటిలో మనం గర్వపడవచ్చు. ఈ భూమి యొక్క జీవిత తత్వశాస్త్రం మరియు విలువలు మానవాళి యొక్క శాంతి మరియు పురోగతికి అమూల్యమైన సహకారంగా ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఆలోచనాపరుల ప్రశంసలను అందుకున్నాయి. ఈ జీవిత విలువలు సుదీర్ఘమైన దాడుల రేసులో మరియు చారిత్రక మరియు రాజకీయ తిరుగుబాట్ల మధ్య సమయ పరీక్షగా నిలిచాయి. ఈ శాశ్వతమైన జీవిత సూత్రాలను పరిరక్షించాలని మనమందరం సహజంగా భావిస్తున్నాము.

ఏదేమైనా, ఈ అహంకారాన్ని ఆదరించేటప్పుడు కూడా పాతది బంగారం అని అనుకోవడం లేదు.

పురనామిత్యేవ్ నా సాదు సర్వం.

ఏదో పాతది అయినందున, అది మంచి లేదా శాశ్వతమైన లేదా సువార్త సత్యం కానవసరం లేదు. ఈ పాత సూత్రాల ఆధారంగా మనం ఇన్ని సంవత్సరాలు జీవిస్తున్నందున, మనం కొత్త మార్గాల్లో కూడా ఆలోచించాల్సిన అవసరం లేదని మనం అనుకోకూడదు.

టాటాస్య కూపయోమితి బ్రూవానాహ్ క్షారం జలం కాపురుషాహ్

పిబాంటి.

'నాన్న, తాత ఈ బావిని తవ్వారు. నీరు ఉప్పగా ఉంది. కానీ వారు దానిని తాగి జీవించారు. అందువల్ల మేము కూడా అదే నీటిని తాగుతాము '- అలాంటి మూర్ఖత్వం ఎవరికీ మంచిది కాదు. ఈ సామెత అటువంటి వ్యక్తిని సత్పురుష (మంచి వ్యక్తి) గా కాకుండా కాపురుష (పిరికివాడు) గా మాట్లాడుతుంది. అలాంటి ఆలోచనా విధానం తప్పు.

సమాజం వివిధ రకాల వ్యక్తులతో రూపొందించబడింది. ఏదైనా క్రొత్త విషయానికి మంచి మరియు ఆదర్శంగా దూకుతున్న కొందరు ఉంటారు; మరికొందరు ఏదైనా క్రొత్త విషయానికి ప్రతికూలంగా స్పందిస్తారు

మరియు దానిని పనికిరానిది మరియు పనికిరానిది అని పూర్తిగా తిరస్కరిస్తారు. కానీ సామాజిక లోపాలను నిర్మూలించి, సమాజాన్ని పునర్వ్యవస్థీకరించే లక్ష్యాన్ని చేపట్టిన వారు ఈ విపరీత వైఖరిని కూడా తీసుకోకూడదు. వారుఅనే వైఖరిని

శాంటాహ పరీక్ష్యాన్యతరత్ భజంటేఅవలంబించాలి.

వారు వివక్ష చూపాలి, సంరక్షించాలి మరియు విలువైనది తీసుకోవాలి మరియు చనిపోయే విషయాల నుండి చనిపోతున్నందుకు క్షమించరు. మన ప్రజలు ఈ హేతుబద్ధమైన మార్గాన్ని చూసేటప్పుడు, హిందూ ఏకీకరణ మరియు అక్రమాలను తొలగించే లక్ష్యం త్వరలో నెరవేరుతుంది.

టైమ్స్ తో ఉంచడంలో సంస్కరణ

ఉదాహరణకు, యూదులు, నేను ఇటీవల చదివిన ఒక పుస్తకం ప్రకారం, ప్రతి శతాబ్దం లేదా రెండు తరువాత వారి మత గ్రంథాలను మరియు పద్ధతులను సమీక్షించి, సమకాలీన సందర్భంలో వాటిని పున val పరిశీలించారు. వాస్తవానికి, మత గ్రంథాల పదాలను మార్చడం సాధ్యం కాదు, అయితే వాటికి అనుగుణంగా తాజా వివరణలు వాటిపై ఉంచబడ్డాయి. ఇవి ఆచరణలో ప్రవేశపెట్టాయి మరియు జనాదరణ పొందాయి. అంటే వారు శాశ్వతమైనది మరియు మార్చగల వాటి మధ్య వివక్ష చూపారు. మన స్వంత దేశంలో మన మత గ్రంథాల యొక్క పునరాలోచన మరియు పున val పరిశీలన పాత కాలంలోనే జరిగిందని నేను నమ్ముతున్నాను. లేకపోతే చాలా రకాల మత పుస్తకాలు-స్మృతి ఉనికిలోకి రావడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. చూడండి, మన దేవతలలో కూడా ఎన్ని మార్పులు జరిగాయి. ఇంద్రుడు, వరుణుడు, అగ్ని మరియు ఇతర దేవతలు విష్ణువు మరియు శివునికి చోటు కల్పించారు. శైవులు మరియు వైష్ణవుల మధ్య ఒకప్పుడు వివాదం ఉండేది, కాని శ్రీ శంకరాచార్యులు ఇద్దరి మధ్య సామరస్యాన్ని ఏర్పరచుకున్నారు మరియు పంచాయత పూజలో పాల్గొన్నారు. ఇప్పుడు శివరాత్రి మరియు షయానీ మరియు ప్రబోధిని ఏకాదసిస్ దాదాపు ప్రతి ఇంట్లో గమనించబడుతున్నాయి. పాత కాలంలో కూడా సామరస్యాన్ని నెలకొల్పడానికి మరియు కొత్త వ్యాఖ్యానాలను తీసుకురావడానికి ఎప్పటికప్పుడు ప్రయత్నాలు జరిగాయని, మరియు పాత పదం యొక్క ప్రతి పదం మరియు అక్షరాలకు కట్టుబడి ఉండాలని ప్రజలు పట్టుబట్టలేదు.

ఒక సాధారణ మానవ బలహీనత

ప్రాచీన గ్రంథాలు మరియు పురాణాలలో వివరించబడిన అనేక కథలు ఉన్నాయి. అయితే అవన్నీ అక్షరాలా నిజమని మనం అంగీకరిస్తామా? ఉదాహరణకు, పురాణాలలో చంద్ర మరియు సూర్యగ్రహణాలు 'రాహు మరియు కేతువు చంద్రుని మరియు సూర్యుడిని మింగడం' యొక్క ఫలితమని చెప్పబడింది. అయితే, మన పాత మత గ్రంథాలపై మనకున్న భక్తిని ధృవీకరించడానికి, గ్రహణాలు ఎందుకు జరుగుతాయో పిల్లలకు వివరించడానికి ఈ కథను పాఠశాల పాఠ్యపుస్తకాల్లో చేర్చాలా? మేము ఇంటెక్స్ట పుస్తకాలను శాస్త్రీయ మరియు వాస్తవికమైనవి మాత్రమే ఇవ్వడానికి కట్టుబడి ఉన్నాము.

మత గ్రంథాలు అక్షరం ద్వారా అర్థం చేసుకోవడం హిందూ సమాజానికి మాత్రమే విచిత్రం కాదు మరియు అందులోని గ్రంథాలు లేదా కథలు గుడ్డి విశ్వాసాన్ని నమ్ముతాయి. 1925 లో, అమెరికాలో ఉత్కంఠభరితమైన కోర్టు కేసు జరిగింది (`ప్రపంచాన్ని కదిలించిన విచారణ ', రీడర్స్ డైజెస్ట్, జూలై 1962) -ఒక దేశం దృక్పథంలో అత్యంత శాస్త్రీయమని నమ్ముతారు. ఒక రాష్ట్రంలో ఒక ఉపాధ్యాయుడిని రేవులో ఉంచారు. బైబిల్లో చెప్పినట్లుగా జెనెసిస్ మరియు క్రియేషన్ ఆఫ్ మ్యాన్ కథకు విరుద్ధంగా పరిణామ సిద్ధాంతాన్ని బోధించినందుకు ఒక క్రైస్తవ పౌరుడు అతనిపై అభియోగాలు మోపారు. గురువు తాజా పరిణామ సిద్ధాంతం వెలుగులో బోధించాడు. కోర్టు అతన్ని దోషిగా ప్రకటించింది మరియు అతనికి శిక్ష విధించబడింది. అయితే ఈ రోజు క్రైస్తవుడు బైబిల్లోని పరిణామ కథకు విశ్వసనీయత ఇవ్వలేదు; అయినప్పటికీ వారు బైబిలుపై తమ విశ్వాసాన్ని నాశనం చేయడానికి ప్రయత్నించలేదు. ఇది వింతగా అనిపించవచ్చు, కానీ మాకు గొప్ప పాఠం ఉంది.

స్పిరిట్ ఎటర్నల్, ఫారమ్స్ ఎవర్ న్యూ

ఇలాంటి సమస్యలు అన్ని దేశాలకు సాధారణం. వాటి కోసం పరిష్కారాలు వెతకాలి. నేను ఇలా మాట్లాడినప్పుడల్లా, ఇవి దేవుడు సృష్టించినవి అని కొందరు అంటారు. అలాంటివి దేవుని చేత సృష్టించబడినందున వాటిని మార్చలేము లేదా సవరించలేము అనే ఆలోచన మనపై ఆకట్టుకోవడం వారి ఉద్దేశం. కానీ ఈ వాదన ఎంతవరకు నిలబడగలదు? భగవంతుడే ప్రకటించాడు. "ధర్మం క్షీణించినప్పుడల్లా నేనే పునర్జన్మ పొందుతాను." ఏదేమైనా, ధర్మం క్షీణించిన తరువాత తిరిగి స్థాపించబడటం అంటే పాత క్రమం ఎటువంటి మార్పు లేకుండా తిరిగి స్థాపించబడుతుందని కాదు. మన దేశంలో, మొహమ్మద్ పైగంబర్ లాగా, "నేను చివరి ప్రవక్త" అని ఇంతవరకు చెప్పలేదు. కనుక ఇది దేవుని వాక్యమని, అందువల్ల మారదు అని నొక్కి చెప్పడం ఎంతవరకు సరైనదో మనం పునరాలోచించుకోవాలి. ధర్మం యొక్క పున -స్థాపన అంటే అదే

శాశ్వతమైన జీవిత సూత్రాలు పరిరక్షించబడతాయి, దాని వ్యక్తీకరణలు మరియు వ్యక్తీకరణలు మారుతాయి. మరియు ఈ మార్పులను మేము స్వాగతించడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి.

ఆ పాత రోజుల్లో వాడుకలోకి వచ్చిన వ్యవస్థల పుట్టుకకు సంబంధించి మనం స్పష్టంగా మరియు పక్షపాతం లేకుండా ఆలోచించగలగాలి. మన పూర్వీకులకు విషయాలపై అవగాహన లేదని మరియు వారు వ్యవస్థలను ఏకపక్షంగా లేదా అజ్ఞానంతో ఏర్పాటు చేశారని అనుకోవటానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. ఆ కాలపు సమాజంలోని ఆలోచనాపరులు మరియు నాయకులు ఆ పరిస్థితులలో సమాజం యొక్క అవసరాలను పరిగణించి, దాని సంఘీభావం మరియు పురోగతిని నిర్ధారించడానికి తగిన నిబంధనలను నిర్దేశించారు అనే వాస్తవాన్ని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. ఒకవేళ ఆ వ్యవస్థలు అనవసరమైనవి లేదా ప్రస్తుతం ఉపయోగపడకపోతే, మేము వాటిని తిరస్కరించడానికి ఉచితం. కానీ ఒక నిర్దిష్ట వ్యవస్థను ఒక నిర్దిష్ట వ్యవధిలో ఎందుకు ప్రవేశపెట్టారో కూడా మనం అర్థం చేసుకోవాలి.

ఉదాహరణకు వర్ణ వ్యావస్థను తీసుకోండి old పురాతన కాలంలో వర్ణ వ్యావస్థ లేదని చెప్పబడింది. సమాజం యొక్క సరైన మరియు స్థిరమైన పురోగతిని నిర్ధారించడానికి కొన్ని వ్యవస్థ అవసరమని తరువాత భావించారు. నాలుగు రకాల విధులను సక్రమంగా, సమర్థవంతంగా అమలు చేస్తేనే సమాజం పురోగమిస్తుందని ఆ సమయంలో సమాజ నాయకులు భావించారు. అందువల్ల వ్యక్తులు మరియు వ్యక్తుల సమూహాల యొక్క నిర్దిష్ట ప్రవృత్తులు మరియు ఆప్టిట్యూడ్‌లను బట్టి సమాజాన్ని నాలుగు సమూహాలుగా వర్గీకరించారు. ఆ విధంగా వర్ణ వ్యవస్థ ఉద్భవించింది. ఏదైనా వ్యవస్థ వర్గీకరణను కలిగి ఉంటుంది. ఏదేమైనా, ఈ వ్యవస్థ వివిధ సమూహాలకు చెందిన ప్రజల స్థితిలో ఎలాంటి తేడాలను did హించలేదు. వర్గీకరణ ఒక విషయం మరియు తరగతి-వివక్ష మరొకటి.

కొంతమంది పండితుల అభిప్రాయం ప్రకారం, ప్రారంభంలో వర్గీకరణ కూడా వంశపారంపర్యంగా లేదు. కాలం గడుస్తున్న కొద్దీ, విస్తృతమైన సమాజంలో ఆప్టిట్యూడ్‌లను గుర్తించడం మరియు వర్గీకరించడం చాలా కష్టమై ఉండాలి, ఇంత విస్తారమైన దేశంలో నివసిస్తున్నారు మరియు శీఘ్ర రవాణా లేదా కమ్యూనికేషన్ మార్గాలు లేవు. అటువంటి పరిస్థితిలో, ఒక నిర్దిష్ట కుటుంబంలో పుట్టుకను అతని ఆప్టిట్యూడ్స్‌కు సూచనగా మరియు ఒక వ్యక్తిని లేదా వ్యక్తుల సమూహాన్ని వర్గీకరించడానికి ఒక ఆధారం గా తీసుకోవాలి. ఆ విధంగానే వర్ణ వ్యవస్థ వృద్ధి జరిగి ఉండాలి. కానీ ఆ సమయంలో కూడా ఆధిపత్యం లేదా న్యూనత కాంప్లెక్సులు లేవు. మరోవైపు, మొత్తం సమాజం ఒకే జీవన సంస్థగా దృశ్యమానం చేయబడింది, 'వెయ్యి తలలు, వెయ్యి కళ్ళు మరియు వెయ్యి అడుగులు' ఉన్న అద్భుతమైన వ్యక్తిగా వ్యక్తీకరించబడింది. ఇటువంటి అద్భుతమైన

భావన తొడలు పాదాలకన్నా ఉన్నతమైనవి, చేతులు తొడల కంటే ఉన్నతమైనవి లేదా తల చేతుల కంటే ఉన్నతమైనవి అనే వికృత మరియు హాస్యాస్పదమైన భావనను అనుమతించవు. సమాజం యొక్క సరైన పనితీరుకు ఈ అవయవాలన్నీ సమానంగా అవసరం అనే ఆలోచన ఉంది.

ఈ రోజు మనం సాక్ష్యమిచ్చే ఉన్నత మరియు తక్కువ భావనకు ఒక కార్పొరేట్ జీవన సామాజిక సంస్థ యొక్క భావనలో స్థానం లేదు. లేకపోతే imagine హించుకోవడం అంటే ఆ ప్రజలకు తీవ్రమైన అన్యాయం చేయడం. ఈ కారణంగానే ఈ వ్యవస్థ అందరికీ ఆమోదయోగ్యమైనది. తరం నుండి తరానికి కొనసాగించడానికి చెక్కులు మరియు బ్యాలెన్స్‌ల యొక్క కొన్ని వ్యవస్థలు అభివృద్ధి చెందాయి. ఉదాహరణకు, మేధోశక్తితో కూడిన సమూహం పేదరికాన్ని స్వీకరించడం. పాలక అధికారం ఉన్న సమూహానికి సంపద శక్తి నిరాకరించబడింది. రాష్ట్ర మరియు సంపద యొక్క శక్తి ఒకే సమూహంలో కలపడానికి అనుమతించబడలేదు. ఈ తనిఖీలు మరియు బ్యాలెన్స్‌లను సమర్థవంతంగా నిర్వహించినంత కాలం, వ్యవస్థ బాగా పనిచేసింది. అయితే ఈ తనిఖీలు మరియు బ్యాలెన్స్‌లను కాలక్రమేణా విస్మరించినప్పుడు వ్యవస్థలో లోపాలు ఏర్పడ్డాయి.

లోపాలు ఏదైనా వ్యవస్థలోకి ప్రవేశిస్తాయి. కమ్యూనిజం అన్ని రకాల అసమానతలను, ముఖ్యంగా 'తరగతులను' తొలగించడమే లక్ష్యంగా ఉందని అందరికీ తెలుసు. కానీ మిలోవన్ డిజిలాస్ (యుగోస్లేవియా యొక్క అగ్ర కమ్యూనిస్ట్ నాయకుడు) తన ప్రసిద్ధ పుస్తకం 'ది న్యూ క్లాస్' లో అన్ని కమ్యూనిస్ట్ దేశాలలో కొత్త తరగతి వచ్చిందని రాశారు. కమ్యూనిస్ట్ వ్యవస్థ ప్రారంభమైన 50 సంవత్సరాలలోపు అతను ఈ విషయం చెప్పవలసి వచ్చింది-ఈ వ్యవస్థ అన్ని వర్గాలకు దూరంగా ఉండటానికి పుట్టింది. మానవ స్వభావం అలాంటిది. ఏ వ్యవస్థలోనైనా అభిరుచులు అభివృద్ధి చెందుతాయి. వర్ణ వ్యవస్థ కూడా ఈ మానవ బలహీనతకు మినహాయింపు కాదు మరియు దాని ఫలితంగా అది వక్రీకృతమైంది మరియు అది కూలిపోయింది. కానీ వ్యవస్థను ఆవిష్కరించిన వారు దానిని ప్రవేశపెట్టినప్పుడు వారి మనస్సులో అలాంటి వికృత ఉద్దేశాలు ఉన్నాయని ఎవరూ చెప్పలేరు.

వంశపారంపర్య ఆప్టిట్యూడ్ల పరిమితులు

మన పూర్వీకులు సమాజాన్ని వంశపారంపర్యంగా వర్గీకరించినప్పటికీ, వారసత్వంగా వచ్చిన ప్రతిభావంతుల పరిమితుల గురించి వారికి తెలుసు. మన పాత మత సాహిత్యంలో ఇటువంటి వ్యక్తీకరణలు చెల్లాచెదురుగా ఉన్నాయి. వారు చెప్పారు,

శుద్రోపి షీలాసంపన్నో గుణవాన్ బ్రాహ్మణో భవేట్

బ్రాహ్మణోపి క్రియహీనాహ్ శుద్రాత్ ప్రతివారో భవేట్.

'అతని గొప్ప ప్రవర్తన ద్వారా శూద్ర బ్రాహ్మణుడు కావచ్చు, మరియు బ్రాహ్మణుడు ఆ సూక్ష్మభేదం లేకుండా శూద్రుడు అవుతాడు.' లేదా

జాత్యా బ్రహర్నా నా ఇతి చెఫ్ నా.

'పుట్టుక వల్ల మాత్రమే బ్రాహ్మణుడు కాడు.' రిష్యశ్రీంగ, విశ్వమిత్ర, అగస్త్యుల వంటి గొప్ప ges షులు బ్రాహ్మణులుగా పుట్టకపోయినా, వారి తపస్సు, సద్గుణాలు మరియు సాధనల ద్వారా బ్రాహ్మణులు అయ్యారు.

ద్వియాగా మారిన ఐట్టరేయ బ్రాహ్మణ రచయిత మహీదాస్ ఒక సుద్ర మహిళ కుమారుడని పురాణాలలో చెప్పబడింది. పేరు పెట్టడానికి తండ్రి లేని జబాలాను ఉపనయన వేడుక ద్వారా తన గురువు బ్రాహ్మణ సమూహంలోకి ప్రవేశపెట్టారు. వారసత్వంగా వచ్చిన ప్రతిభావంతుల పరిమితులను వారు గుర్తించి, వ్యవస్థను సాగే మరియు కాథలిక్ దృక్పథంలో చేసినందున మాత్రమే ఈ విషయాలు సాధ్యమయ్యాయి. అందువల్ల ఈ వ్యవస్థ శతాబ్దాలుగా కొనసాగడం సాధ్యమైంది.

మారిన పరిస్థితి

నేడు పరిస్థితి పూర్తిగా మారిపోయింది. మారిన పరిస్థితి కాలానికి అనుగుణంగా మన ఆలోచనా విధానంలో మార్పులను కోరుతుంది. ప్రతి విద్యార్థి తన గురువు నివాసంలో తన పాఠాలు నేర్చుకోవలసిన రోజులు అవి. అప్పుడు ప్రింటింగ్ ప్రెస్ కనుగొనబడలేదు. యంత్ర యుగం ఏర్పడలేదు. కమ్మరి కొడుకు, ఆభరణాల కొడుకు లేదా నేత కుమారుడు తన తండ్రిని పనిలో గమనించి తన వాణిజ్యాన్ని నేర్చుకునేవారు. ఇల్లు అతని పాఠశాల. అందువల్ల, వంశపారంపర్యత మరియు పర్యావరణం వ్యక్తికి తన వృత్తిని నేర్పించడంలో ఒకదానితో ఒకటి సహకరించాయి. కానీ ఇప్పుడు ప్రింటింగ్ ప్రెస్ వచ్చింది, విద్యను ఇళ్లలో కాకుండా విద్యా సంస్థలలో ఇస్తారు. యంత్ర యుగం పరిశ్రమలను గృహాలలో కాకుండా కర్మాగారాల్లో కొనసాగించేలా చేసింది. సైన్స్ పురోగతి సాధించింది, కొత్త ఆవిష్కరణలు జరిగాయి. పర్యావరణం మొత్తం మారిపోయింది.

ఇది ఇప్పుడు ఒకరిచే గుర్తించబడింది మరియు వంశపారంపర్యత ముఖ్యమైనది అయినప్పటికీ, మానవ పాత్రను రూపొందించడంలో పర్యావరణానికి దాని ప్రభావవంతమైన పాత్ర ఉంది.

అందువల్ల, వంశపారంపర్య వర్ణ మరియు కుల వ్యవస్థపై పట్టుబట్టడం ఆధునిక కాలం డిమాండ్లకు భిన్నంగా ఉంది.

పర్యావరణం యొక్క ప్రాముఖ్యత

కొంతమంది సహజ మరియు వంశపారంపర్య కారకాల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే తేడాలకు గొప్ప ప్రాముఖ్యతను ఇస్తారు. కొంతవరకు వారి వివాదం నిజం. కానీ ఈ తేడాలను ఒక శాస్త్రంగా మార్చడం హాస్యాస్పదంగా ఉంది. వ్యక్తులలో వంశపారంపర్య అసమానతలను రుజువు చేయడానికి మాత్రమే ప్రయత్నాలు చేస్తే అది మనిషి యొక్క ఘనత కాదు. అతని ప్రయత్నాలు ప్రకృతి ప్రక్రియలను అధ్యయనం చేయడం మరియు ఈ అసమానతలను తగ్గించడానికి మరియు వాటిని తట్టుకునేలా చేయడానికి మార్గాలు మరియు మార్గాలను రూపొందించడం. అందులో అతని గొప్పతనం మరియు ధైర్యం ఉన్నాయి. పర్యావరణాన్ని మార్చడం ద్వారా మరియు విద్య మరియు శిక్షణ ఇవ్వడం మరియు తగిన వ్యవస్థలను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా, వంశపారంపర్యత యొక్క పరిమిత ప్రాముఖ్యతను దృష్టిలో ఉంచుకుని, ప్రజల యొక్క ఏ విభాగంలోనైనా వంశపారంపర్య లోపాలు మరియు వికలాంగులను తొలగించడానికి ప్రయత్నించండి. ప్రస్తుత కాలంలో ఇది సాధ్యమే. జపాన్ ప్రజలు పొట్టితనాన్ని మరుగుజ్జుగా భావించారు. కానీ రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత, వారు అమెరికన్లతో సన్నిహిత సంబంధంలోకి వచ్చారు. వారి సాధారణ జీవన విధానంలో కూడా వారి తినే మరియు త్రాగే అలవాట్లలో ప్రశంసనీయమైన మార్పు జరిగింది. ఫలితంగా, వారి సగటు ఎత్తు ఇప్పుడు పెరిగింది.

మొదటి మరియు రెండవ ప్రపంచ యుద్ధాలకు ముందు, మన దేశంలో మరియు ఇతర దేశాలలో కొన్ని సమూహాల ప్రజలను మాత్రమే యుద్ధనౌకలు అని పిలుస్తారు. కానీ రెండు యుద్ధాల సమయంలో మొత్తం సమీకరణ మరియు కాన్స్క్రిప్షన్ అన్ని దేశాలలో ఆశ్రయించవలసి వచ్చింది మరియు భారీ సైన్యాలు పెంచబడ్డాయి. ఈ ప్రజలందరూ ప్రొఫెషనల్ సైనికులకన్నా, నిలబడి ఉన్న సైన్యాల కంటే మెరుగ్గా పోరాడారని అప్పుడు గమనించబడింది. 'మార్షల్' లేదా 'ఫైటింగ్' రేసుల భావనను ఎవరూ అంగీకరించరు. అందువల్ల వంశపారంపర్యానికి తాత్విక ప్రాతిపదిక ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించడం ఇప్పుడు వ్యర్థం.

వాస్తవానికి, పరిస్థితులు చాలా మారిపోయాయి, సమాజం యొక్క సరైన పనితీరుకు అవసరమైన ప్రాతిపదికగా ఉపయోగపడే వర్ణ వ్యాస మరియు కుల వ్యవస్థ ఉనికిలో ఉందని చెప్పడం కూడా హాస్యాస్పదంగా ఉంది. వక్రీకరణ మరియు గందరగోళం వాతావరణాన్ని విస్తరిస్తాయి. కులాలు నిస్సందేహంగా ఉన్నాయి, కానీ సామాజిక ఫాబ్రిక్ పరిరక్షణకు వారికి ఎటువంటి సంబంధం లేదు. కులం ఇప్పుడు వివాహ పొత్తులకు మాత్రమే పరిమితం చేయబడింది. ఇది రూపంలో మాత్రమే ఉంది, ఆత్మ చాలా కాలం క్రితం అదృశ్యమైంది. ఇప్పుడు ఉన్నది (వర్ణ) వ్యావస్థ కాదు అవ్యవస్థ మాత్రమే! అందువల్ల మనమందరం మన తలలను ఒకచోట చేర్చి, దానిని ఎలా నడిపించాలో ఆలోచించాలి-ఒక వ్యవస్థ చనిపోవలసి ఉంది మరియు అప్పటికే సహజ మరణంతో మరణిస్తోంది-దాని ముగింపుకు సరైన మార్గంలో.

నెమ్మదిగా

వేగవంతం రోటీ-బేటి-వ్యావహార్ అనే పదబంధం వాడుకలో ఉంది. పాత రోజుల్లో, రోటీ-వ్యావహార్, అంటే, ఆహారంలో పాల్గొనడం కూడా ఒక కులంలోనే పరిమితం చేయబడింది. అయితే ఆ పరిమితి విచ్ఛిన్నమైంది మరియు ఈ రోజుల్లో అన్ని కులాల ప్రజలు ఒకరితో ఒకరు ఆహారం తీసుకోవడం ప్రారంభించారు. అటువంటి మార్పుకు క్రెడిట్ ఆంగ్ల విద్య, un ంకా-భాకర్ సంఘ్, కమ్యూనిటీ డిన్నర్లు మరియు సామాజిక కార్యకర్తలు ప్రత్యేకంగా ఆ పనికి తీసుకువెళుతున్నారు. మొదలైనవి. ఆర్ఎస్ఎస్ తన శిబిరాలు మరియు ఇతర సమ్మేళన కార్యక్రమాల కారణంగా కొంత క్రెడిట్ను కూడా అర్హుడు. వివిధ కులాల మధ్య అసమానతలను తగ్గించడానికి ఇది చాలా సభ్యత్వాన్ని పొందింది. కులాల వివాహాలు కూడా ప్రారంభమయ్యాయి.

రోటీ-వ్యావహార్ మాదిరిగానే బేటీ వ్యావహార్ కూడా ఎక్కువ కొలత సాధిస్తే, కుల భేదాలను తుడిచిపెట్టడంలో మరియు సమాజంలో సజాతీయతను తీసుకురావడంలో ఇది చాలా వరకు సహాయపడుతుందని రిజర్వేషన్ లేకుండా చెప్పవచ్చు. ఏది ఏమయినప్పటికీ, బేటి-వ్యావహార్-కులాంతర వివాహాలు-అంతర్-కుల విందుల కంటే చాలా కష్టమైన ప్రతిపాదన. దీన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, మరియు త్వరితగతిన చేయకుండా, అందరూ తమను తాము అనుకూలమైన రీతిలో నిర్వహించాలి. కారణం, వివాహం అనే ఆలోచన వచ్చిన వెంటనే, మంచి మ్యాచ్ అనే ప్రశ్న సహజంగానే పెరుగుతుంది. ఎవరైనా విచక్షణారహితంగా మరొకరిని వివాహం చేసుకోలేరు. వధూవరులు మాత్రమే విద్యా, ఆర్థిక మరియు సామాజిక ప్రమాణాలలో సమానత్వం పొందగలిగితే అది మంచి మ్యాచ్ అవుతుంది. నివాసాలు ఒకదానితో ఒకటి సన్నిహితంగా ఉండే అలవాటును ప్రోత్సహిస్తున్నంత వరకు మాత్రమే ఇది సాధ్యమవుతుంది.

ఎల్ఐసి కాలనీ, బ్యాంక్ ఉద్యోగుల కాలనీ, రైల్వే వర్కర్స్ కాలనీ మరియు టీచర్స్ కాలనీ వంటి రెసిడెన్షియల్ కాలనీలు ఈ రోజుల్లో మంచి సంఖ్యలో వస్తున్నాయి, ఈ దిశగా గణనీయంగా సభ్యత్వాన్ని పొందండి. దీనితో పాటు, వారి ఆర్థిక స్థితి కూడా పెరిగినప్పుడు, కుల భేదాలతో సంబంధం లేకుండా, మరియు విద్య సార్వత్రికమైనప్పుడు, అలాంటి వివాహాలు సహజంగా మారతాయి. చట్టాలు, ద్రవ్య ప్రలోభాలు, ప్రచార వ్యూహాలు దీనిని తీసుకురాలేవు. అది తప్పు అవుతుంది. ఎందుకంటే, ఇది సున్నితమైన విషయం, ఇది కఠినమైన మరియు సిద్ధంగా ఉన్న పరిష్కారం కలిగి ఉండదు. మనలో ప్రతి ఒక్కరూ దీనిని గుర్తుంచుకోవాలి మరియు సామాజిక పరివర్తన తీసుకురావడానికి అతని మైట్ను చందా చేసుకోవాలి. మార్పు-ఓవర్ సమయం పట్టవచ్చు, కానీ అది జరగడానికి కట్టుబడి ఉంటుంది.

ఈ చెడు

అంటరానితనం మన సామాజిక అసమానత యొక్క ఇంకా విచారకరమైన మరియు దురదృష్టకర అంశం. కొంతమంది ఆలోచనాపరులు ఇది పాత కాలంలో ఉనికిలో లేదని అభిప్రాయపడ్డారు, కానీ కాలక్రమేణా కొన్ని దశలలో, ఇది మన సామాజిక వ్యవస్థలోకి ప్రవేశించింది మరియు మూలాలను తీసుకుంది. దాని మూలం ఏమైనప్పటికీ, అంటరానితనం ఒక భయంకరమైన మూర్ఖత్వం అని మనమందరం భావిస్తాము మరియు అది తప్పనిసరిగా, తాళం, స్టాక్ మరియు బారెల్ నుండి విసిరివేయబడాలి. దీని గురించి రెండు అభిప్రాయాలు లేవు. అమెరికాలో బానిసత్వాన్ని రద్దు చేసిన అబ్రహం లింకన్, "బానిసత్వం తప్పు కాకపోతే, ఏమీ తప్పు లేదు" అని అన్నారు. అదేవిధంగా, "అంటరానితనం తప్పు కాకపోతే, ప్రపంచంలో ఏదీ తప్పు కాదు" అని ప్రకటించడం మనందరికీ ఉంది.

అందువల్ల మనలో ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతి రూపంలో సామాజిక అసమానతలను నిర్మూలించడమే లక్ష్యంగా ఉండాలి. సామాజిక అసమానతల కారణంగా మన సమాజం ఎలా బలహీనపడి, అస్తవ్యస్తంగా మారిందో మనం ప్రజలకు స్పష్టంగా వివరించాలి. వాటిని వదిలించుకోవడానికి మేము కూడా వారికి మార్గం చూపించాలి. ఈ ప్రయత్నంలో ప్రతి వ్యక్తి తన సహకారాన్ని అందించడం అవసరం. అది హిందూ ఏకీకరణ మార్గంలో ఒక పొరపాటును తొలగిస్తుంది.

ఒప్పించడం ద్వారా విజయం

సామాజిక సమానత్వాన్ని తీసుకువచ్చే ఈ పనిలో, వివిధ రకాల ప్రజల మద్దతు మరియు సహకారంపై మనం విజయం సాధించగలగాలి. ఆ ప్రయోజనం కోసం మనం మనల్ని సంయమనంతో,

దయతో నిర్వహించాలి. అప్పుడు మాత్రమే మేము విజయవంతమవుతాము. మన మత పెద్దలు, సాధువులు, ges షులు, పండితులు ఉన్నారు. వారు జనాదరణ పొందిన మనస్సుపై పట్టు సాధిస్తారు. ఈ పనిలో వారి సహకారం చాలా అవసరం. కొన్నిసార్లు అవి పాత ఆచారాలకు మాత్రమే గట్టిగా అనుసంధానించబడి ఉన్నాయని మరియు వాటిని మార్చడాన్ని చూడకూడదని మేము భావిస్తున్నాము. అయినప్పటికీ, ఇది వారి మంచి ఉద్దేశాలను మనం పొరపాటు చేయకూడదు. ఇతర దేశాలలో మత ఉపాధ్యాయులు పురాతన వ్యవస్థలపై తమ విశ్వాసాన్ని పొందుతున్నారు. అయినప్పటికీ అక్కడి ప్రజలు ఆ ఖాతాలో వారిని ఎగతాళి చేయరు. మనం కూడా, సరైన విధానంతో, మన మత నాయకులతో, వారి ఉపన్యాసాలలో మరియు ఉపన్యాసాలలో, మన ధర్మం యొక్క ఏ కోణాలు శాశ్వతమైన విలువైనవని మరియు వాటిలో ఏది కాలానికి అనుగుణంగా మారగలవని ప్రజలకు తెలియజేయాలని, మరియు అలాంటి ఒక వివరణ వారి ప్రభావం మరింత ప్రభావవంతంగా మరియు విస్తృతంగా ఉంటుంది. సమాజాన్ని పరిరక్షించాల్సిన బాధ్యత తమదేనని, వారి ఆశ్రమాలు, మఠాల నుండి బయటకు రావడం మరియు సమాజంలో అనాలోచితంగా కలపడం ద్వారా మాత్రమే అది పడకగదిలో కూరుకుపోతుందని మేము వారికి సమర్పించాలి.

ఇది ఎత్తుపైకి వచ్చిన పనిగా కనిపించినప్పటికీ, వాస్తవానికి అది అలా కాదు. అదృష్టవశాత్తూ మన ధర్మ గురువులు ఈ దిశలో పనిచేయడం ప్రారంభించినట్లు ఇప్పటికే శుభ సూచనలు ఉన్నాయి. విశ్వ హిందూ పరిషత్ ఆధ్వర్యంలో, మత నాయకులందరూ ఈ దృక్కోణానికి ఒప్పించటానికి మా దివంగత సర్సంఘచలక్ పరమ పూజనేయ శ్రీ గురూజీ ఒక సాధారణ వేదికపైకి తీసుకువచ్చారు. ఫలితంగా, చాలా మంది సాధువులు మరియు మత పెద్దలు సమాజంలోని అన్ని వర్గాల మధ్య కలయికను ప్రారంభించారు. వారు పునర్వ్యవస్థీకరణకు మునుపటి వ్యతిరేకతను వదులుకున్నారు మరియు ఇప్పుడు మా సోదరులు మతం మార్చబడిన వారి మడతలోకి తిరిగి రావడానికి ముందుకు వచ్చారు.

ఈ విషయంలో మన సమాజంలోని జ్ఞానోదయ వర్గానికి గొప్ప బాధ్యత ఉంది. సమానత్వం సాధించడంలో సహాయపడే విధంగా వారు ఆలోచించాలి మరియు పనిచేయాలి మరియు అదే సమయంలో సమాజంలో చేదుకు దారితీయకూడదు. సమస్యకు పరిష్కారాలను సూచించే వారు అలాంటి పరిష్కారాల వల్ల కలిగే ప్రమాదాలను కూడా గుర్తుంచుకోవాలి.

ఉపయం చింతయన్ ప్రజ్ఞా అపాయమాపి చింతాయెట్.

సమాజంలో సద్భావన, సామరస్యం మరియు పరస్పర సహకారం యొక్క వాతావరణాన్ని నెలకొల్పడానికి మాత్రమే మేము సమానత్వాన్ని కోరుకుంటున్నాము. ఈ ప్రాథమిక దృక్పథాన్ని అర్థం చేసుకోకుండా మాట్లాడే, వ్రాసే లేదా పనిచేసే వారు సేవ చేయాలనుకునే ప్రయోజనానికి మాత్రమే హాని కలిగిస్తారు.

సరైన విధానం

చాలా సార్లు, సమాజంలోని కొన్ని ప్రత్యేక విభాగాలు కుట్ర దాడికి గురి అవుతాయి. మన సమాజంలోని ఏ భాగాన్ని కించపరచడం లేదా నిరుత్సాహపరచడం చాలా సరికాదు. వారి ధైర్యాన్ని కాపాడుతూ, కొత్త మరియు మంచి సామాజిక ప్రవర్తనకు ఉదాహరణలు వారి ముందు ఉంచాలి. దురదృష్టవశాత్తు మన సమాజంలో కొంతమంది ఇప్పటికీ వివక్షను నమ్ముతారు మరియు సరైన వైఖరిని గ్రహించలేకపోతున్నారు. అంతిమ విశ్లేషణలో, అవన్నీ హిందూ సమాజంలో ఒక భాగం మరియు భాగం. అటువంటి వ్యక్తులపై మనం ఎగరడం లేదా వారిని కఠినంగా ఎదుర్కోవడం అవసరం లేదు. వారిని ఒప్పించటానికి మరియు వాటిని రౌండ్ చేయడానికి ఇతర మార్గాలు ఖచ్చితంగా ఉన్నాయి.

సంఘ వ్యవస్థాపకుడు డాక్టర్ హెడ్గేవార్ పనిచేసిన విధానం ఇది. ఆయన మార్గదర్శకత్వంలో పనిచేయడానికి నా చిన్న వయస్సులోనే అదృష్టం ఉంది. ప్రారంభ దశలలో, మాకు చాలా ఆసక్తికరమైన అనుభవాలు ఉన్నాయి. నేను మొదటి సంఘ్ శిబిరంలో ఉన్నాను. అందులో మహార్ (అంటరాని) సోదరులు చాలా మంది ఉన్నారు. భోజన సమయంలో, కొందరు వారితో పాటు కూర్చోవడానికి సంకోచించడం ప్రారంభించారు. వారు తమ జీవితంలో ఇంతకు ముందెన్నడూ మహార్లతో భోజనం కోసం కూర్చున్నారు. వారు తమ సమస్యను డాక్టర్‌జీ ముందు ఉంచారు. కానీ అతను శిబిరం యొక్క క్రమశిక్షణను అమలు చేయలేదు మరియు వారిని బయటకు వెళ్ళమని కోరాడు. డాక్టర్‌జీ ఇలా అన్నారు: "మా అభ్యాసం కలిసి కూర్చోవడం. తదనుగుణంగా కూర్చోవడం." మేమంతా కలిసి భోజనం కోసం కూర్చున్నాం. సంశయించిన కొద్దిమంది ప్రత్యేక వరుసలో కూర్చున్నారు. కానీ, తరువాతి భోజనం కోసం చాలా మంది డాక్టర్‌జీ వద్దకు వచ్చి క్షమాపణలు చెప్పి, మా స్వంతంగా మాతో కూర్చున్నారు. డాక్టర్‌జీ ప్రారంభంలోనే వారిపై క్రమశిక్షణా చర్యలు తీసుకొని వారిని శిబిరం నుండి బయటకు పంపించి ఉంటే, వారు రూపాంతరం చెందలేరు.

చాలా బోధనాత్మక ఎపిసోడ్ నా దివంగత స్నేహితుడు శ్రీ బచరాజ్ వ్యాస్ కు సంబంధించినది. అతను సంఘ శాఖ యొక్క స్వయంసేవక్, అందులో నేను కార్యావహ. చాలా సనాతన కుటుంబంలో

జన్మించిన అతను భోజనానికి నా ఇంటికి కూడా రాడు. అతను మొదట సంఘ్ శిబిరానికి హాజరైనప్పుడు, భోజనం తీసుకోవడం అతనికి సమస్యగా మారింది. అతను తయారుచేసిన మరియు అందరికీ వడ్డించే భోజనంలో పాల్గొనలేకపోయాడు. నేను ఈ సమస్యను డాక్టర్‌జీ ముందు ఉంచినప్పుడు, అతను శిబిరం యొక్క ఏ నియమాన్ని ఉటంకించలేదు మరియు శ్రీ బచరాజ్ శిబిరానికి హాజరుకాకుండా నిరోధించాడు, ఎందుకంటే అతనిలో కావలసిన సంస్కరణ ఖచ్చితంగా జరుగుతుందని ఆయనకు ఖచ్చితంగా తెలుసు. బచరాజ్ గొప్ప క్యాలిబర్ మరియు పూర్తిగా నిస్వార్థ హృదయపూర్వక వ్యక్తి అని అతనికి తెలుసు. అతను నాతో, "అతడు శిబిరానికి రండి. మేము అతనికి పాత్రలు మరియు రేషన్ ఇస్తాము; అతడు తన స్వంత ఆహారాన్ని వండనివ్వండి." అందువలన ఇది మొదటి సంవత్సరం. మరుసటి సంవత్సరం, శ్రీ బచరాజ్ స్వయంగా డాక్టర్‌జీతో, "నేను మిగతా వారితో భోజనం తీసుకుంటాను!" అని చెప్పాడు, ఆ తరువాత, అతను సంఘ్ పనిలో తనను తాను ఎక్కువగా చేర్చుకోవడంతో, మీ అందరికీ తెలిసినట్లుగా, అతని ప్రవర్తన అతని సనాతన ధర్మం ఉన్నప్పటికీ రూపాంతర మార్పుకు గురైంది నేపథ్య. He became a trusted worker of the Sangh and served as the Provincial Organiser of the Sangh in Rajasthan.Later he even became the All India President of the Bharatiya Jana Sangh.

Beware of This Game

Many a time, at the root of the internecine quarrels and violent conflicts in the Hindu society lie political or personal rivalries. Election clashes, land and family disputes also take up that vicious form. Further, the politician or the interested person gives it the colour of conflict between two castes just to save his skin and serve his political ends. At such times, unfortunately, many well-meaning persons and even press correspondents, in their ignorance, are made pawns in this game. In particular, pressmen in search of a scoop do not bother to obtain first-hand knowledge of what happened but weave out a story with a single thread of information and give it a sensational headline. When, clashes take place between Hindus and Muslims they are reported as a clash between one community and another, while even petty quarrels among the Hindus are magnified and reported in an inciting fashion. This is

certainly not desirable. We should all exercise the greatest care and restraint in all our actions, if we are to lessen the social disparities.

Not Criticism but Cooperation

It is a fact that the backward or untouchable brethren of ours have borne quite an amount of misery, insults and injustice all these centuries. That agony is there in their hearts. We are also much pained at this sight. Now we have to find a way out of this. All of us feel that onslaughts on them are wrong and that they should stop forthwith. Therefore, the efforts of all of us, our talk, and our behaviour should be such as to be conducive to the achievement of this goal. I appeal to the oppressed brethren also to exercise this care and restraint. The faults and follies in our society must certainly be criticized. But there are different ways of criticism. When foreigners criticize us, it is with a senseof contempt. But when our own people criticize, it carries an element of pain born out of affectionate concern. Otherwise, if we begin to drag our quarrels of the past into the present we shall be only placing our future in jeopardy. That will only hamper our progress towards equality and harmony. They (the oppressed brethren) should feelthat they are also part and parcel of the same society and shall live as such with the other members of society. If they stand up shoulder to shoulder with others who have similar ideas and feelings, then the combined efforts of both will make the task much easier and bring the goal much nearer.

In the past, some eminent leaders of the oppressed communities have severely criticized certain castes and certain religious texts. That was necessary at that time. In order to draw the attention of the people to a certain point and rouse public opinion, an individual may employ a biting language in the beginning stages. But it is not necessary that such tirades should continue for ever. Now the times have changed. The actual transformation has to take place now. As such the responsibility is upon all of us to employ only such language as will help the process of change.

The Self-respectful Way

I believe that the 'backward' brethren of ours do not ask for the mercy of anybody. They only desire an equal status with others and that too on their own merits. Since they have been backward all these days, they only want that facilities and opportunities should be provided to them to advance. This desire of theirs is quite legitimate. And it is for them to decide how long these privileges should continue. In the long run, however, they will have to compete with others and earn an equal status only on the basis of merit. Perhaps, they also know this. It is for them to think and strive and chalk out a time-bound plan of rising themselves up. A day has to come when all of us will feel equal, equal in our worth and capacities.

The Real Basis of Equality

In spite of many drawbacks, the Hindus have their own specialties. They have certain concepts and attitudes with regard to life. Thinkers the world over concede that this society has established certain great and eternal values of life. If the Hindu society, believing in such specialties and eternal values of life and following them in practice, can stand up united, imbued with the spirit of social equality, then alone those specialties will live on for ever and prove beneficial to the world at large also. But unfortunately today the Hindu society is weak and disorganized. Dr. Ambedkar felt very much pained that in this society which considers all human beings as children of God, nay, as part and parcel of that Divinity Itself, there should be found a sense of high and low. He also said that there could be no better basis for equality than the basic faith in the existence of a common spark of divinity in all human beings.

Adopt Constructive Outlook

The history of our society is a very long one. All these centuries there was absolute freedom of thought and action. As a result, quite a good number of

thingswere written in our texts some of which could even be misinterpreted. If*Na stree swaatantryamarhati*(Woman is unworthy of freedom) is quoted to make it appear that the woman was despised in this society, the saying Yatra naaryastu poojyante, ramante Tatra devataaha (Where women are revered there the gods rejoice) is also available to show that woman was held in the highest esteem. If one wants to establish unity and harmony in the society, one has to think what are the concepts which should be picked up from our religious texts and from our history, which would be conducive to the removal of disparities and the consolidation of Hindu society.

May all of us feel that the Hindus must unite and that for their unity the basis can only be social equality? With this conviction may all of us come forward to make our society united and strong? This is my fervent appeal to one and all.